

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: N. Arabadji
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

Dosarul nr. 3ra-904/16

Î N C H E I E R E

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Melnic Aurelia împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 cu privire la obligarea excluderii sumei din ordinul de încasare a numerarului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 09 octombrie 2013, Melnic Aurelia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 (ÎMGFL nr. 21) cu privire la obligarea excluderii sumei din ordinul de încasare a numerarului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 27 aprilie 2007, prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de către ÎMGFL nr. 21 și a fost încasată de la ea în beneficiul ÎMGFL nr. 21 datoria pentru energia termică în sumă de 3 138,87 lei pentru perioada de pînă la 01 decembrie 2006, iar în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Menționează că, ÎMGFL nr. 21 a solicitat încasarea de la ea a datoriei pentru energia termică în sumă de 8 334,09 lei.

Susține că, la 25 februarie 2013 Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău a examinat cererea pîrîtei cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești de

încasare a datoriei în sumă de 5 095,22 lei și în aceeași zi, a fost emisă ordonanța judecătorească, prin care s-a dispus încasarea de la ea în beneficiul ÎMGFL nr. 21 a datoriei pentru energia termică fumizată în sumă de 5 095,22 lei și a taxei de stat în sumă de 135 lei.

Afirmă că, la 12 iunie 2013, nefiind de acord cu ordonanța judecătorească menționată, ea a înaintat obiecții, iar prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 iunie 2013 a fost admisă cererea sa cu privire la anularea ordonanței judecătorești din 25 februarie 2013.

Relevă că, la 23 august 2013, ea a înregistrat cererea prealabilă privind excluderea sumei din facturile de plată a energiei termice, care a fost prescrisă de către instanța de judecată prin hotărîrea din 27 aprilie 2007, însă la 18 septembrie 2013, pîrîta a respins cererea prealabilă.

Consideră că, răspunsul nr. 283 din 18 septembrie 2013 este neîntemeiat și nefondat, deoarece datoria care nu a fost încasată prin hotărîrea judecătorească din 27 aprilie 2007, nu mai poate fi inclusă în ordinele de încasare a numerarului înaintate spre plată lunar pentru energia termică consumată.

Menționează că, ÎMGFL nr. 21 a informat-o că legea nu exclude că persoana obligată poate executa benevol obligația și după expirarea prescripției extinctive, însă această motivație nu are suport juridic, deoarece ea nu este persoana obligată și nu are de gînd să achite suma, care nu a fost încasată prin hotărîrea judecătorească enunțată.

Solicită, obligarea pîrîtei de a exclude suma de 5 195,22 lei din facturile de plată a energiei termice și încasarea de la pîrîta a sumei de 500 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial. A fost exclusă din ordinul de încasare a numerarului pentru luna aprilie 2015 suma de 5 195,22 lei, cu titlu de datori. S-a încasat de la ÎMGFL nr. 21 în beneficiul Aureliei Melnic cheltuielile de asistență juridică în sumă de 250 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost încasat de la ÎMGFL nr. 21 în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, s-a respins apelul declarat de ÎMGFL nr. 21 și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 22 aprilie 2016, în termenul prevăzut de lege, ÎMGFL nr. 21 a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, reiterînd argumentele invocate pe parcursul examinării cauzei de către instanțele inferioare, a indicat că atît decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate.

La 20 iunie 2016, Melnic Aurelia a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎMGFL nr. 21 nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurrentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele inferioare, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a

Fondului Locativ nr. 21 ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță